

arbejdsminister, Knud Erik Kirkegaard, imod, må jeg have lov til at sige.

Omvendt vil jeg også sige, at vi føler, at vi må kritisere dette forslag, fordi det er noget makværk, at unge mennesker på 12 år ikke må have lov til at gå med reklamer eller eksempelvis have lov til at plukke jordbær om sommeren. Det er noget makværk, at de ikke må dét, og det vil vi gerne have lov til at kritisere.

Og vi har anket over, at ministeren fremsætter et forslag, der går videre, end direktivet foreskriver. Det er det, vi siger at vi har problemer med.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg føler mig ikke ansvarlig for, hvilke indtryk jeg giver hr. Risgaard Knudsen, men jeg vil godt gentage, at når Venstre ville stemme for et lovforslag, der blot implementerede direktivet, så har det ikke noget at gøre med afkridtede baner fra VK-regeringens tid, så er det, fordi vi generelt mener, at direktiver også skal efterleves i Danmark, også selv om vi ville have stemt imod det pågældende direktiv.

(Kort bemærkning).

Jens Risgaard Knudsen (S):

Når jeg i al stilfærdighed og på en meget seriøs måde, synes jeg selv, har mindet om, at banen er kridtet af af den tidligere VK-regering, så bliver jeg altså af hensyn til hr. Bendt Bendtsens sidste bemærkning nødsaget til at sige, at det alene er Knud Erik Kirkegaards engagement som arbejdsminister i den sidste VK-regering, jeg har haft i tankerne, og det er dette engagement, der er lagt til grund for mine udtalelser her i dag.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Fru Charlotte Antonsen spørger: Hvorfor har vi så ikke lavet en lov for danske børn, når vi gerne vil beskytte danske børn? Og nu taler vi om børn; vi taler ikke om unge. Dertil vil jeg sige, at det har der jo sådan set ikke været nogen grund til, for som hr. Jens Risgaard Knudsen så rigtigt har sagt, var banen kridtet af af en forgænger, og der var et EF-direktivarbejde i gang, og vi arbejdede med på det, fordi vi gerne ville have indflydelse på det, fuldstændig på samme måde som min forgænger har gjort det, og den indflydelse har altså sikret, at det stadig væk er muligt for børn mellem 13 og 15 år at tage småjob – stort set som de gør det i dag, inden for de samme rammer osv.

Så forklaringen er sådan set, at når forgænger, som det er blevet sagt, har kridtet banen af, er der jo ikke nogen grund til at begynde at sætte gang i ny lovgivning.

Vedrørende idræt og sådan noget vil jeg bare til almindelig beroligelse og for historieskrivningens skyld sige, at vi ikke har noget initiativ i gang, at der ikke står noget i lovprogrammet for denne folketingssamling, og at der heller ikke er nogen planer om fremover at sætte et lovforslag i gang, som handler om, at unge mennesker ikke må deltage i idrætsaktiviteter.

Og så fik jeg enten formuleret mig lidt kluntet, eller også hørte man fra Venstres og De Konservatives side det, man gerne ville høre vedrørende spørgsmålet om underretning. Der var faktisk ikke tale om, at jeg var i gang med at opløde det. Det, jeg sagde, var, at når arbejdsgiveren, som har ledelsesansvaret og ledelsesretten, beskæftiger børn, der er under myndighedsalderen, synes vi egentlig, det er rimeligt nok, at arbejdsgiveren fortæller dem, der har forældremyndigheden over børnene, hvad børnene rent faktisk beskæftiger sig med. Det er på det punkt, vi er gået ud over direktivforslaget, og hvis det skulle kunne bære en argumentation for, at Venstre og De Konservative stemmer imod en lovgivning, der baserer sig på et direktivforslag, så må jeg helt ærligt sige, så er kærligheden til det europæiske fællesskab meget lille.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det var det, jeg startede med at sige. Der er ikke et eneste sagligt argument for, at det her forslag skal gennemføres. Regeringen har forsøgt, og Socialdemokratiet har forsøgt med nogle ganske spæde argumenter, så spæde argumenter, at de smuldrer fuldstændig fra hinanden her i ministerens sidste indlæg.

Regeringens argument var – nej, det var vist den socialdemokratiske ordførers – at der var for mange skader, når vi talte om børn, der havde et fritidsjob. Men vi har hørt andre ordførere, der har argumenteret med, at det i virkeligheden nok er den fritidsbeskæftigelse, hvor der er færrest skader, og at der er masser af andre fritidsbeskæftigelser, hvor børn og unge i højere grad kommer til skade, så argumentet holder ikke.

Ministeren forsøgte så at argumentere med, at tidsforbruget til at passe et lille fritidsjob ville gå ud over skolegangen; men hvis den argumenta-